

rodzice:

1. CHODORSKI EDMUND KONRAD, VMACIEJ, BRONISŁAWA-KLIBER
2. 8.11.1925 WARSZAWA pseud. part. "ECHO"
3. nie dotyczy
4. Urodziłem się w Warszawie. Do szkoły podstawowej uczęszczałem w Białymstoku, gdzie ojciec mój przeniósł się z całą rodziną. W sierpniu 1939 przenieśliśmy się do Wilna. Ojciec pracował jako krawiec-domownik. Ukończyłem Technikum Mechaniczne. Pracowałem w Biurze Projektów "Prosynchem" jako projektant od 1951 do 1981 r. w Głiwicach.
5. Do momentu wkroczenia do Wilna Niemcy uczęszczałem do X latki Sowieckiej. Niemcy zmusili mnie do pracy w HKP gdzie pracowałem jako spawacz. W 1943 uciekłem do partyzantki.
6. Od lipca 1942 do listopada 1943 uczestniczyłem w Ruchu Oporu w ZWZ gdzie zostałem przeszkolony z obchodzeniem się z bronią.
7. W listopadzie 1943 r. za pośrednictwem ZWZ dostałem się do oddziału partyzanckiego dowodzonego przez kpt. Gracjana Fróga ps. "Szczerebiec". Oddział partyzancki został przemianowany na 3 Wileńską Brygadę Armii Krajowej. W czasie walk o Wilno mianowano mnie st. szeregowym - sekcijnym w drużynie "Pika", oraz celownikiem RKM. Teren działań 3 Brygady: Turgięle, Taboryszki, Oszmiana, Sredziba steta = wieś Onzadowo Brałem udział w bitwach: pod Pawłowem, Murwaną Oszmiana, Kottówka, oraz przy zdobyciu Wilna.
8. nie dotyczy
9. Po rozbrojeniu aresztowano mnie w grudniu 1944 w Wilnie i osadzono w więzieniu Łukiszki. W lutym 1945 r. zostałem wywieziony na Donbas i osadzony w łazience nr. PTL 240 Pracowałem tam początkowo jako spawacz, a później górnik w kopalni węgla Dzierżyńska W grudniu 1945 r. uciekłem z Donbasu i bez żadnych dokumentów przedostałem się przez granicę do Polski.
10. Bardzo ciężka praca w łazience jak też trudny partyzancki odbity się na moim zdrowiu. W 1991 r. przeszedłem zawal. Później miałem ciężki wypadek. 8.11.2000 r. zostałem uznany inwalidą wojennym.

11. W latach 1946-49 uzupełniałem szkolenia, oraz zapoczątkowałem studia, których nie skończyłem. W 1950 r. zacząłem pracować w Fabryce Kwasu Sierkowego. W 1951 roku przeniósłem się do Biura Projektów „Biprochem” w Głiwicach gdzie przepracowałem 30 lat. Po ukończeniu Technikum Wieczorowego osiągnąłem stopień projektanta. Przeszedłem na emeryturę w 1982 r.
12. Posiadam wyróżnienie w postaci „Zaswiadczenie Służby” nr. ewid 93 wydane w Gdańsku 14. maja 1995 r. 5. lutego 2003 r. zostałem mianowany na stopień Porucznika
13. nie posiadam
14. „Przez Trup. Polski” - Henryk Siemaszko str. 186
 „Moje Ścieżki Partyzanckie” - Marian Korejwo str. 267 i 225
15. Kserokopie załączam.
16. Załączam załączam.

Stodorski

